РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
НАРОДНО СЪБРАНИЕ

Проект

З А К О Н

ЗА изменение и допълнение на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България

(Обн., ДВ, бр. 35 от 2009 г.; изм. и доп., бр. 74, 82, 93 и 99 от 2009 г., бр. 16, 88, 98 и 101 от 2010 г., бр. 23, 48, 99 и 100 от 2011 г., бр. 20, 33 и 38 от 2012 г., бр. 15, 66 и 68 от 2013 г. и бр. 1 и 98 от 2014 г.)

§ 1. В чл. 134 се правят следните изменения и допълнения:

1. В ал. 2:

а) в т. 1 накрая се добавя „при участие в операции и мисии”;

б) точка 3 се изменя така:

„3. в международни организации или в други международни инициативи.”

2. Създават се ал. 3, 4 и 5:

„(3) Военна служба може да се изпълнява и на територията на страната в състава на многонационални формирования или на длъжности в международни организации или в други международни инициативи.

(4) Длъжностите по ал. 2, т. 2 и 3 и ал. 3 се заемат за срок три години с възможност за еднократно удължаване на срока до една година, доколкото не е предвидено друго в закон, международен договор или в изискванията на приемащата организация за заемане на съответната длъжност.

(5) Условията и редът за заемането на длъжностите по ал. 2 и 3 се определят с правилника за прилагане на закона, а в случаите на командироване в задгранично представителство на Република България - и със Закона за дипломатическата служба. Финансовите условия за командироването на длъжности извън територията на страната се определят с акт на Министерския съвет.”

§ 2. В чл. 160, ал. 3 думите „лицата, заемащи академичните длъжности "доцент" или "професор" и запетаята след тях се заменят с „лицата по ал. 2”.

§ 3. Създава се чл. 290б:

„Чл. 290б. (1) Министърът на отбраната след получено писмено съгласие на цивилния служител може да командирова цивилния служител временно да изпълнява служба в задгранично представителство на Република България, в международна организация или в друга международна инициатива на територията на страната и извън нея, когато това произтича от международен договор, от членство в съответната международна организация или международна инициатива. Командироването е за срок три години с възможност за еднократно удължаване на срока на командироването до една година, доколкото не е предвидено друго в закон, международен договор или в изискванията на приемащата организация за заемане на съответната длъжност. Командироването в задгранично представителство на Република България се извършва след съгласуване с министъра на външните работи.

(2) В случаите по ал. 1, когато цивилният служител работи във военно формирование или в структура на пряко подчинение на министъра на отбраната, командироването се извършва след писмено съгласие на съответния работодател или орган по назначаване на служителя.

(3) За времето на командироването цивилният служител получава основната си заплата, съответно основното си възнаграждение, и допълнителни възнаграждения, ако са предвидени по закон, от съответната структура или военно формирование, в което е възникнало служебното или трудовото му правоотношение. Ръководителят на международната организация или на международната инициатива или ръководителят на задграничното представителство, или оправомощено за това длъжностно лице изпраща периодично на съответния работодател или орган по назначаване оценка за работата на командирования служител и друга информация, в случай че това е необходимо за оценяване изпълнението на длъжността му.

(4) При виновно нарушаване на служебните задължения, свързани с длъжността по ал. 1, ръководителят на международната организация или международната инициатива или ръководителят на задграничното представителство, или оправомощено за това длъжностно лице изпраща информация и предложение за търсене на дисциплинарна отговорност до съответния работодател или орган по назначаване като дисциплинарнонаказващ орган на цивилния служител.

(5) Условията и редът за командироване по ал. 1 се определят с правилника за прилагане на закона, а в случаите на командироване в задгранично представителство на Република България – и със Закона за дипломатическата служба. Финансовите условия за командироването на длъжности извън територията на страната се определят с акт на Министерския съвет.”

§ 4. Член 295 се изменя така:

„Чл. 295. Брутното месечно възнаграждение, съответно брутната месечна заплата, на цивилните служители се състои от

основно месечно възнаграждение, съответно основна месечна заплата, и допълнителни възнаграждения.”

§ 5. В чл. 296, ал. 1 в основния текст след думите „цивилните служители” се поставя запетая, добавя се „работещи по трудово правоотношение в Българската армия и в структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната, за които не се прилагат Закона за държавния служител и чл. 107а от Кодекса на труда” и се поставя запетая.

§ 6. В чл. 297, ал. 1 след думата „служители” се добавя „по чл. 296, ал. 1”.

Заключителни разпоредби

§ 7. В чл. 86а от Закона за държавния служител (обн., ДВ, бр. 67 от 1999 г.; изм. и доп., бр. 1 от 2000 г., бр. 25, 99 и 110 от 2001 г., бр. 45 от 2002 г., бр. 95 от 2003 г., бр. 70 от 2004 г., бр. 19 от 2005 г., бр. 24, 30 и 102 от 2006 г., бр. 59 и 64 от 2007 г., бр. 43, 94 и 108 от 2008 г., бр. 35, 42, 74 и 103 от 2009 г., бр. 15, 46, 58 и 77 от 2010 г.; бр. 91 от 2010 г. – Решение № 12 на Конституционния съд от 2010 г.; изм. и доп., бр. 97 от 2010 г., бр. 1, 18 и 100 от 2011 г., бр. 15, 20, 38 и 82 от 2012 г. и бр. 15 и 68 от 2013 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Заглавието се изменя така: „Командироване в друга администрация, в международна организация или в друга международна инициатива на територията на страната”.

2. Създава се нова ал. 2:

„(2) При условията на ал. 1 държавен служител може да бъде командирован временно да изпълнява службата си в международна организация или в друга международна инициатива на територията на страната за срок три години с възможност за еднократно удължаване на срока на командироването до една година, освен ако е предвидено друго в закон, международен договор или в изискванията на приемащата организация за заемане на съответната длъжност.“

3. Досегашната ал. 2 става ал. 3 и в нея след думите „от приемащата администрация“ се поставя запетая и се добавя „от международната организация или от съответния орган на международната инициатива“.

4. Досегашната ал. 3 става ал. 4 и в нея в изречение второ след думите „на приемащата администрация“ се поставя запетая и се добавя „на международната организация или на международната инициатива“.

§ 8. В чл. 72б от Закона за Държавна агенция „Национална сигурност” (обн., ДВ, бр. 109 от 2007 г.; изм. и доп., бр. 69 и 94 от 2008 г., бр. 22, 35, 42, 82 и 93 от 2009 г., бр. 16, 80 и 97 от 2010 г., бр. 9 и 100 от 2011 г., бр. 38 от 2012 г., бр. 15, 30, 52, 65 и 71 от 2013 г. и бр. 53 от 2014 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) При условията на ал. 1 държавен служител може да бъде командирован временно да изпълнява служба в международна организация или в друга международна инициатива на територията на страната за срок три години с възможност за еднократно удължаване на срока на командироването до една година, освен ако е предвидено друго в закон, международен договор или в изискванията на приемащата организация за заемане на съответната длъжност.“

§ 9. В чл. 169 от Закона за Министерството на вътрешните работи (обн., ДВ, бр. 53 от 2014 г.; изм. и доп., бр. 98 и 107 от 2014 г.) се правят следните изменения и допълнения:

1. Досегашният текст става ал. 1.

2. Създава се ал. 2:

„(2) При условията на ал. 1 държавен служител може да бъде командирован временно да изпълнява служба в международна организация или в друга международна инициатива на територията на страната за срок три години с възможност за еднократно удължаване на срока на командироването до една година, освен ако е предвидено друго в закон, международен договор или в изискванията на приемащата организация за заемане на съответната длъжност.“

§ 10. В рамките на бюджетите на Министерството на отбраната за 2015 и 2016 г. се предвиждат средства за административното осигуряване на председателството на Междусъюзническата конфедерация на офицерите от резерва (СИОР) на страните - членки на НАТО, поето от Република България и осъществявано от Съюза на офицерите и сержантите от запаса и резерва, които се предоставят при условията и по реда, предвидени в акта на министъра на отбраната по чл. 226м, ал. 3.

Законът е приет от 43-ото Народно събрание на …… 2015 г. и е подпечатан с официалния печат на Народното събрание.

ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ:

(Цецка Цачева)

М О Т И В И

към проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България

С проекта на Закон за изменение и допълнение на Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България се цели създаване на правна възможност международна организация на територията на страната да се комплектува с български военнослужещи и цивилен състав от граждани на Република България. Пример за такава организация е Центърът за изследване, изграждане и усъвършенстване на способности на НАТО за управление на кризи и реагиране при бедствия. Той възниква като такава организация в изпълнение на ангажиментите на страната домакин чрез Министерството на отбраната, произтичащи от Меморандума за разбирателство между Министерството на отбраната на Република България, Министерството на националната отбрана на Гръцката република и министъра на националната отбрана на Република Полша относно изграждането, администрирането и функционирането на Центъра, подписан на 28 август 2013 г. в Норфолк, Съединени американски щати. Същият е в заключителен етап на акредитация и последващо активиране от НАТО като международна военна организация.

Съгласно чл. 134, ал. 1 от Закона за отбраната и въоръжените сили на Република България (ЗОВСРБ) военната служба се изпълнява на територията на страната и извън нея. На територията на страната военната служба в мирно време се изпълнява в Министерството на отбраната, в Българската армия, в структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната, както и в други държавни органи и ведомства, но не и в състава на многонационални формирования, на длъжности в международни организации или в други международни инициативи. Ето защо с § 1 от законопроекта се създава такава правна възможност. Предлага се срокът на заемането на длъжностите в задгранични представителства, в международни организации или в други международни инициативи на и извън територията на страната да бъде три години поради факта, че в повечето случаи това е мандатът за заемане на длъжности в НАТО, посочен в Съюзната публикация по политиките и процедурите по управление на човешките ресурси (AAP 16). Цитираната съюзна публикация представлява решение на международната организация, задължителна за съблюдаване от държавите членки.

Предвидена е възможност посоченият срок за заемане на съответната длъжност да бъде различен (по-дълъг или по-кратък), но само в изброените хипотези - когато за съответната длъжност е предвидено друго в закон (такъв би могъл да бъде Законът за дипломатическата служба), в международен договор или в изискванията на приемащата организация. Мотивът за определянето на мандата по този начин е стремежът да се даде сигурност и яснота за времетраенето на изпълнението на

службата/работата в международната организация, като по този начин:

- самата организация ще може ефективно да планира дейността си и да разчита на стабилен експертен потенциал за ясен период от време;

- кандидатите ще са наясно за периода на заемане на длъжността с оглед действащите им правоотношения и потенциалното им кариерно развитие;

- не на последно място работодателят/органът по назначаването на лицето, кандидатстващо за длъжност в международната организация, ще е наясно с периода, за който длъжността на въпросния работник/служител при назначаването му в международната организация ще остане блокирана, т.е. само с възможност за заемане от друго лице по заместване.

Условията и редът за заемане на длъжностите ще се определят в правилника за прилагането на закона, аналогично на уредбата по отношение заемането на длъжности в международни организации извън територията на страната, а в случаите на командироване в задгранично представителство на Република България - и със Закона за дипломатическата служба. Финансовите условия за командироването на военнослужещи на длъжности извън територията на страната следва да се регламентират в акт на Министерския съвет, както е досегашната практика.

Предложената нова редакция на т. 1 и 3 на чл. 134, ал. 1 от ЗОВСРБ цели постигане на яснота при дефиниране на конкретните хипотези на изпълнение на служба извън територията на страната. По отношение на т. 1 се прави уточнението, че се касае за участие в операции и мисии, което се регламентира по специален ред в ЗОВСРБ, за да се отличи същото от заемането на международни длъжности по т. 3.

С § 2 от законопроекта се предлага изменение в разпоредба на чл. 160 от закона, с което се прецизира ал. 3 с оглед яснота при прилагането ѝ спрямо офицерите във военните академии, висшите военни училища и научни организации, заемащи академични длъжности „доцент” и „професор”, и тези, заемащи ръководни длъжности, за които има изискване да са хабилитирани лица.

С § 3 от законопроекта се предлага нарочна уредба по отношение заемането на длъжности в международна организация или в друга международна инициатива на територията на страната и извън нея, както и в задгранични представителства от цивилни служители по ЗОВСРБ. Предвижда се тези служители да се командироват за определен срок, като за времето на командироването да им се изплаща основна заплата, съответно основно възнаграждение, и допълнителни възнаграждения от съответната структура или военно формирование, в което е възникнало служебното или трудовото правоотношение. Предлага се срокът на командироването да бъде три години с възможност за еднократно удължаване до една година, освен ако е предвидено друго в закон, международен договор или в

изискванията за заемане на съответната длъжност. Изрично се предвижда командироването в задгранично представителство на Република България да се извършва след съгласуване с министъра на външните работи.

Условията и редът за командироване ще се определят с правилника за прилагане на закона, а в случаите на командироване в задгранично представителство на Република България - и със Закона за дипломатическата служба. Финансовите условия за командироването на длъжности извън територията на страната ще се определят с акт на Министерския съвет.

С цел създаването на условия за по-качествен подбор на цивилните служители се предвижда длъжностите да се заемат не само от цивилни служители, работещи в администрацията, но и от тези от Българската армия и структурите на пряко подчинение на министъра на отбраната, за които не се прилага Закона за администрацията.

С § 4, 5 и 6 от законопроекта разпоредбите на чл. 295, 296 и 297 се привеждат в съответствие с чл. 67, ал. 11 от Закона за държавния служител, съответно чл. 107а, ал. 16 от Кодекса на труда.

Предвид факта, че следва да се създаде правен механизъм за заемане на длъжности в международна организация или международна инициатива на територията на страната и от служители от други ведомства, се предлага изменение и допълнение в Закона за държавния служител, Закона за Министерството на вътрешните работи и Закона за Държавна агенция „Национална сигурност”, аналогично на уредбата в ЗОВСРБ (§ 6, 7 и 8 от Преходните и заключителните разпоредби на законопроекта).

С § 10 от Заключителните разпоредби на законопроекта се създава нормативно основание за предоставяне на Съюза на офицерите и сержантите от запаса и резерва, който е юридическо лице с нестопанска цел, на средства от държавния бюджет чрез бюджета на Министерството на отбраната. Целта е да се осигурят средства от бюджета на ведомството във връзка с административното осигуряване на председателството на Междусъюзническата конфедерация на офицерите от резерва (СИОР) на страните - членки на НАТО.

През август 2014 г. Република България пое председателството на Комитета на националните резервни сили на страните - членки на НАТО, (NRFC) за периода 2014-2016 г. Този сериозен ангажимент на страната ни се поема в период, в който се отдава все по-голямо значение на резервните сили и участието на резервисти в операции на НАТО. Държавата, поела ангажимента за ръководство на NRFC, автоматично поема ангажимента и за ръководство на Междусъюзническата конфедерация на офицерите от резерва.

Междусъюзническата конфедерация на офицерите от резерва е независима организация на доброволен принцип, представляваща интересите на офицерите от резерва от страните

- членки на НАТО. Тази организация се ръководи от президентство на ротационен принцип през 2 години, като приемането на ръководството съвпада с периода на приемане на ръководството на NRFC (2014-2016 г.). В СИОР Република България е представлявана от Централния съвет на Съюза на офицерите и сержантите от запаса и резерва.

Целите на СИОР са да поддържа междусъюзнически дух сред офицерите от запаса и им предоставя информация по актуални въпроси на НАТО, неговата дейност и развитие. От особено значение е и подпомагането и насърчаването на оперативната съвместимост между резервните сили на страните членки.

Всяка организация - членка в СИОР, осигурява финансово членството си. Основно разходите са за командировки за участниците в семинари и конгреси, както и споделени разходи (такса участие) за организиране на тези мероприятия.

С приемането на президентството на СИОР финансовите разходи на Съюза на офицерите и сержантите от запаса и резерва ще нараснат значително, за което е необходимо оказване на подкрепа и помощ на съюза за финансово осигуряване на дейността във връзка с осъществяване председателството на СИОР.

Приемането на посочената разпоредба ще създаде нормативно основание на Съюза на офицерите и сержантите от запаса и резерва да се предоставят средства от бюджета на Министерството на отбраната за председателството на СИОР през 2015 и 2016 г., които ще се предоставят при условията и по реда на акта на министъра на отбраната по чл. 226м, ал. 3 от ЗОВСРБ.

МИНИСТЪР-ПРЕДСЕДАТЕЛ:

(Бойко Борисов)